

[Tang Sørgensen]

er fremsat af socialistisk folkeparti; hvordan vil man undgå kapitalisering af en øjeblikkelig økonomisk fordel forbundet med jordrenteforpligtelsen? Det er også et spørgsmål, som man ikke umiddelbart har nogen klare svar på, ud over at man siger, at man vil forhindre kapitalisering af disse jordbanklån. Man har ikke nogen anvisninger på, hvordan man vil forhindre en kapitalisering. Efter min opfattelse er det meget forståeligt, at man fra socialdemokratiets side ikke på nuværende tidspunkt ønsker at anvise, hvordan man vil undgå en kapitalisering. Det skal man nu nok finde ud af til sin tid, men jeg tror, at det bliver på en måde, der ikke tiltaler os, der ikke bekender os til den socialistiske linje.

Det er helt givet, at det, landbruget i dag har behov for, ikke er nogen finansieringsreform, der bygger på en jordbankordning eller indekslån. Det, landbruget har behov for i dag og har haft behov for i lang tid, er at få arbejdsvilkår, at få konkurrencevilkår, der gør, at det er i stand til at konkurrere med de lande, vi nu engang er kommet i Fællesskabet med. Det må være en af de vigtigste ting for at genskabe et bæredygtigt landbrug.

Jeg erkender, at der er landbrug i dag, der har behov for at få tilført en kapital til en lavere rente end den kapital, man allerede har investeret. Det er et problem. Men jeg tror ikke, at denne kapitaltilførsel skal finde sted ved at indføre indekslån eller ved at indføre en jordbankordning på de præmisser, man her fra socialdemokratiets og fra SFs side lægger op til.

I SFs beslutningsforslag, som arbejder ud fra 3 forskellige principper, taler man om en jordbrugerfond, der skal yde lån til landbrugserhvervet på indeksvilkår, men man snakker ikke noget om, på hvilket grundlag man kunne tænke sig at disse indekslån skulle indekseres.

I afsnit III i SFs beslutningsforslag, hvor man taler om en jordreform, skriver man:

»Der indføres en generel afgift på alle samfundsskabte værdistigninger.«

Længere nede står der:

»Værdistigningen tinglyses som en uopsigelig jordbrugerfondsprioritet.«

Det er selvfølgelig en ideologisk holdning, som socialistisk folkeparti er i sin gode ret til at nedfælde i et beslutningsforslag, men lad mig sige med det samme, at det ikke er en

ideologisk holdning, vi fra fremskridtspartiets side kan tilslutte os.

Der er nogle betragtninger i SFs beslutningsforslag i afsnit II, som det nok vil være værd at diskutere under udvalgsarbejdet. I afsnit II åbner SF for nogle ejerformer, som vi i dag ikke har muligheder for at etablere i landbrugserhvervet, nemlig andelsforeninger, andelsbrug og produktionskollektiver. Jeg mener ikke, at det, selv om man går over til disse 3 ejerformer, vil være med til at løse landbrugets grundlæggende problemer.

Hvis jeg skal drage en konklusion, så må det være, at fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig intentionerne i disse 2 beslutningsforslag. Vi er selvfølgelig villige til at deltage i et sagligt udvalgsarbejde, fordi der i disse beslutningsforslag ligger en lang række momenter, det nok er værd at diskutere, at gennemanalyser og vende engang, men den egentlige intention i beslutningsforslagene kan vi ikke tilslutte os.

Stubkjær Pedersen (CD):

For at jeg ikke skal glemme det, må jeg hellere starte med at afvise socialdemokratiets beslutningsforslag, sådan som det foreligger nu. Så er det i hvert tilfælde gjort.

CD er fortsat enig i, at en jordbankordning er en dårlig måde at løse landbrugets refinansieringsproblem på. Ja, vi tror faktisk slet ikke, at det er muligt at løse problemet med en jordbankordning. Hermed har jeg sagt, at jeg fortsat mener, at der er stort behov for en refinansieringsordning for landbruget. I den skriftlige fremsættelse skriver hr. Bjørn Westh:

»I foråret 1982 var der bred politisk enighed om, at der var behov for en refinansieringsordning for landbruget.«

Jeg håber da så sandelig, at der stadig væk er bred politisk enighed om et sådant behov. Ikke mindst hr. Øllgaards bemærkning om, at venstre også er indstillet på, at vi skal have et forslag frem i denne samling, glædede mig særdeles meget. Det synes jeg tyder på, at vi får noget frem nu, sådan at vi kan få refinansieringsproblemet løst.

I foråret 1982 blev vi også fra alle sider, ja næsten dagligt, igennem pressen og igennem personlige kontakter, mindet om, at der var et meget presserende behov for refinansiering af landbrugets gæld. Vi bliver ikke helt så